

วิทยานิพนธ์ ภาวพัทธ์ 2557: การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผูกพันต่อ
องค์การ ของพนักงานฝ่ายช่าง บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปริญญาศิลปศาสตร
ดุขฎิบัณฑิต (อาชีวศึกษา) สาขาวิชาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ นาควิบูลย์วงศ์, ศษ.ด. 209 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุความผูกพันต่อองค์การ พัฒนา
รูปแบบและตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผูกพันต่อ
องค์การของพนักงานฝ่ายช่าง บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์
(Correlational Research) ประชากรในการวิจัยเป็นพนักงานฝ่ายช่าง บริษัท การบินไทย จำกัด
(มหาชน) จำนวน 4,318 คน โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการสุ่มแบบ
แบ่งชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) จำนวน 320 คน ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลใช้เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถาม และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) การวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural
Equation Modeling)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผูกพันต่อ
องค์การของพนักงานฝ่ายช่าง บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีความสอดคล้องกับข้อมูล
เชิงประจักษ์ในเกณฑ์ดี ($\chi^2=56.27$ $df=44$ $\chi^2/df=1.28$ $P\text{-value}=0.10$ $GFI=1.00$ $AGFI=0.94$
 $RMR=0.01$) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผูกพันต่อองค์การของพนักงานฝ่ายช่าง บริษัท
การบินไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การเชิงสร้างสรรค์ ปัจจัยคุณภาพ
ชีวิตการทำงาน และปัจจัยความพึงพอใจในงาน ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวน
ของความผูกพันต่อองค์การ ได้ร้อยละ 64 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ
เชิงสร้างสรรค์ รองลงมา คือ คุณภาพชีวิตการทำงานและความพึงพอใจในงาน ตามลำดับ